

faa Linier af Slutningen af Arbejdsraadets Skrivelse. Det siges deri: „Naar Arbejdsraadet saaledes ikke for Tiden stiller Forslag om Tiltrædelse for Danmarks Vedkommende af nogen af de 2 internationale Vedtagelser, er Grunden hertil — som det vil fremgaa af foranstaaende — paa ingen Maade den, at Arbejdsraadet skulde anse Blyforgiftningsspørgsmaalet for at være uden Betydning her i Landet, eller fordi man ikke nærer Interesse for Bekæmpelse af denne Erhvervssygdom. Tværtimod ønsker Raadet jo endog i videre Omfang end i Vedtagelserne anført at træffe Forholdsregler til Beskyttelse ogsaa af voksne mandlige Arbejdere“. Dette lader ikke noget tilbage i Retning af Tydelighed, idet Raadet jo klart og utvetydigt anerkender Spørgsmaalets Betydning her i Landet og ligedes tilkendegiver sin Interesse for Bekæmpelsen af denne Erhvervssygdom.

Men der er her en Ting, som jeg synes er af Interesse, og hvor jeg i nogen Grad maa give Arbejdsraadet Ret. Det udtaler nemlig til allersidst, at det, man ønsker, er „at bekæmpe Blyforgiftningsfaren paa den Maade og med de Midler, som maa antages at være mest praktiske her i Landet og derfor vil være mere virkningsfulde overfor den samme Fare, som de internationale Vedtagelser gaar ud paa at bekæmpe“. En saadan Betragtning kan man naturligvis ikke helt underkende. Jeg maa tværtimod sige, at jeg i væsentlig Grad er enig med Arbejdsraadet i, at det, det gælder om, naturligvis er at bekæmpe Faren med de Midler og paa den Maade, som er mest virkningsfulde, naar blot Hovedsagen fastholdes, at det, man vil dermed, er at bekæmpe denne Erhvervssygdom, som Vedtagelsen af dette Konventionsudkast gaar ud paa at bekæmpe.

Nu har der imidlertid været rejst en Kritik af dette Lovforslag, navnlig i den københavnske ikke-socialdemokratiske Presse, og det er særlig §§ 1 og 3, de rene Forbudsbestemmelser mod Anvendelsen af Blyhvidt ved indendørs Bygnings-Malerarbejde, som man har hæftet sig ved. § 1 forbyder kort og godt Anvendelsen af Blyhvidt og blyholdige Farvestoffer, som indeholder over 2 pCt. metallisk Bly, ved indendørs Bygnings-Malerarbejde, § 2 giver en Undtagelse fra Forbudet, og § 3 forbyder Kvinder samt Lærlinge under 18 Aar at arbejde dér, hvor de omtalte blyholdige Farvestoffer anvendes. Jeg skal indrømme, at § 3 maaske kan siges at være noget urigtigt affattet. I første Afsnit af § 3 forbyder man altsaa unge Mennesker under 18 Aar at arbejde

ved Virksomheder, hvor Anvendelsen af Blyhvidt er tilladt, men Paragraffens 2det Afsnit siger, at Socialministeren efter visse Indstillinger kan tillade, at Lærlinge beskæftiges dér, naar deres faglige Uddannelse kræver det. Det er givet, at Lærlingenes faglige Uddannelse altid vil kræve, at de beskæftiges med Blyhvidt, naar Blyhvidt ikke er forbudt i den Virksomhed, hvori de staar i Lære, f. Eks. ved Møbelarbejde, ved Vognarbejde, paa Fabrikker, Skibsværfter og lignende Steder. Paa saadanne Steder, hvor altsaa Blyhvidt ikke skal være forbudt, vilde det jo betyde et Forbud mod at holde Lærlinge, at man ikke maatte beskæftige disse under 18 Aar, og Socialministeren vilde komme til i saa at sige alle Tilfælde at dispensere fra Loven.

Naar denne Paragraf, hvad jeg maa indrømme, er noget uheldigt affattet, skyldes det hverken Embedsmændenes eller Socialministerens Mangel paa logisk Sans, det skyldes kort og godt dette, at man har villet forelægge Lovforslaget i streng Overensstemmelse med Konventionen, og jeg mener da, at vi her, og da navnlig i Udvalget, kan drøfte, under hvilke Former vi kan faa en forsvarlig Ordning, saaledes at den dog samtidig ogsaa dækker Konventionens Hensigt. Men naar man forbyder Blyhvidts Anvendelse ved indendørs Bygnings-Malerarbejde, er det altsaa rigtigt, at saa vil der ikke kunne uddannes Lærlinge i Vognarbejde, Skibsarbejde, Møbelværksteder, paa Skiltefabrikker, for at nævne nogle Eksempler.

I øvrigt maa jeg sige, at den Kritik, der har været rejst paa selve Spørgsmaalet om Forbud mod Blyhvidts Anvendelse ved indendørs Bygningsarbejde, forekommer mig overordentlig mærkværdig, thi vi, der kender en Smule til Malerfaget, ved jo, at praktisk talt anvendes Blyhvidt ikke mere ved indendørs Bygningsarbejde, saa at dette Forbud aldeles ikke kan afstedkomme saadanne Kalamiteter, som man har skrevet om. Jeg ser vel i den Bog, som det ærede Medlem Hr. Johannes Lou paa Foranledning af Arbejdsraadet har udarbejdet, at der foreligger en Erklæring fra Malerlavets Oldermann, hvori han hæfter sig ved, at der ikke kan laves indendørs Lakererarbejde uden Blyhvidt. Det er fuldkommen urigtigt, han vil ikke faa mange Malere til at anerkende denne Betragtning, thi der laves det smukkeste Lakererarbejde baade paa Vogne, Møbler og indendørs Bygningsarbejde uden Blyhvidt, fordi selve Arbejdet nu en Gang slet ikke kræver den Farve. Men det, der betinger den faste Bund, at